

Kaksainvälisenä sadutuksen ja kerronnan päivänä 22.3.2009 Villa Elfvikissä. Espoossa. Sadutustapahtumassa kerrotut tarinat, jotka kertojat luovuttivat Lapset kertovat ja toimivat ry:n nettisivuille julkaistaviksi. Kertojat olivat 3–80 –vuotiaita ja tarinat syntyivät yksin tai yhdessä. Saduttajina toimivat Lapset kertovat ja toimivat verkoston kokeneet saduttajat Helena, Erja, Raita, Reeli, Anna-Leena ja Liisa sekä toiset kertojat.

Juna meni kiskoja pitkin, tuli pysäkki. Monta ihmistä tuli ulos. Juna meni toiselle pysäkille sieltä meni vähän ihmisiä pois.

Oliver 5v.

Oli kerran prinsessa, linnassa kuningas, no siellä linnassa myös. Ei, ei

Karoliina 3v.

Olipa kerran pieni kala, joka uiskenteli meren pohjalla. Sitten tuli hauki ja nappasi kalan, mutta sen kaveri tuli auttamaan ja sanoi: "Ei hätää!" siihen loppui kertomus.

Eveliina 9v.

Olipa kerran lintu. Hän oli maailman kaunein ja paras laulajalintu. Kaikki metsän eläimet tykkäsivät hänestä, paitsi metsän suurin ja vahvin karhu. Se metsä missä lintu asui oli kuin satumetsä. Eräänä päivänä tämä suuri ja vahva karhu päätti kostaa kauniille linnulle. Koska linnusta kaikki tykkäsivät, mutta inhosivat karhua. Kerran karhu meni tämän linnun pesäpuulle. Hän sanoi linnulle näin: "Jos et anna ihastuttavaa lauluasi minulle, niin tulee tuuli sinut puusta lennättämään pois!" Lintu sanoi näin: "No minä voin kertoa metsäeläimille, että tämä karhu on kiltti, eikä tee pahaa kenellekään." Sen jälkeen kaikki eläimet pitivät kummastakin yhtä paljon. Sen pituinen se.

Aada Rajaniemi 8v.

Maanisäkkäistä

Maanisäkkäiden jälkiä voi nähdä maalla. Maantien varressa lumihangessa, näkyi nisäkkään jälki. Talvi on siitä kivaa aikaa, että maanisäkkäiden polkuja voi seurata.

Yksi eläin kulki tällaista tallustelemlia polkua. Ja minä menin perässä. Eli meitä oli mennyt kaksi maanisäkstä siitä. Millainenkohan se toinen eläin on tai siis se ensimmäinen, koska minä olen toinen? Olisi aika hurjaa jos se olisi joku iso ja karvainen, jolla olisi hienot hampaat. Hampaat varmaan ovatkin hyvät, koska välillä näkyy jyrsimisen jälkiä. Ja sitten jalanjälkiä ja sitten hyi, kakkaa. Ei kannata talloa jälkiä, koska kengät voivat tahriintua tai ainakin ensimmäisen eläimen jäljet tahriintuvat. Sitten rupesin miettimään, minne eläin oli mennyt tai mitäpä jos se tulisi takaisin samoja jalanjälkiä. Silloin se näkisi minut ja saisi selville, että seuraan sitä. Apropos! (apropoo) lienee paras kätkeytyä tai ainakin tehdä jokin varasuunnitelma. Ehkä suunnitelmia olisi hyvä tehdä useampia, koska maanisäkkäiden käyttäytyminen voi olla yllättävää. Mitä jos ensimmäinen eläin on toista isompi ja vihainen (tauko), toinen eläin voi silloin säikähtyä. Mutta minä päätän, että tällä kertaa minä olen isompi maanisäkäs. Kuvittelen toisen eläimen tosi rohkeaksi.

Korpit alkavat raakua. Polkua pitkin pötkii paistikaa pieni oravanpoika. Nyt se tiedetään olen aika etevä tyttö tunnistamaan maanisäkkäitä. Korpit eivät uskalla käydä kurren kimppeun. Palaan hyvillä mielin kotiin ja piirrän kuvan maanisäkkäistä. Tässä se on. Aika hienot hampaat pikkuisella maanisäkkäällä.

Sanna 25v. ja Lauri 23v.

Oli kerran tyttö, joka meni metsään. Se tapasi siellä karhun. Sitten se pelästy. Se huomasi, että karhu oli kiltti, ettei se tee mitään sille. Karhu kysyi, haluuko se tulla joskus karhulle käymään, että sillä on talo tuolla lähellä, sitten se tyttö sano, että se vois joskus tulla sen luokse. Tyttö sano, että pitää nyt lähteä kotiin, ja sitten se löys kävyn maasta ja otti sen käteen. Sitten siihen hyppäs orava ja nappasi sen kävyn. Kun tyttö pääsi kotiin, se kertoi äidille ja isälle mitä oli tapahtunut ja ne ihmetteli kovasti. Tyttö sano, että se oli nähny karhun ja oravan. Seuraavana päivänä tyttö lähti uudestaan metsään ja sano karhulle, että tänään se voi tulle sille. Karhu oli tosi iloinen ja sitten tyttö sai syödä karhun luona hunajakeksejä ja juoda teetä.

Johanna 9v. ja Aida 6v.

Lehmä oli karannut. Annika meni laitumelle. Sai tontun korjaamaan reiän laitumessa. Lehmä oli palannut, kun kiltti koira oli ajanut sen aitaukseen. Tonttumuori sai lehmältä maitoa. Annika sai ämpärillisen vattuja. Illalla isä, äiti ja Annika söivät äidin tarjoamaa kermaa ja Annikan tarjoamia vattuja.

Riikka

Harmaavalkoisen kissan kesäpäivä

Oli kaunis kesäaamu. Palleahko harmaavalkoinen kissa loikoili kalliolla. Kissa nautti auringosta ja lämmöstä. Se seurasi kiinnostuneesti kaikkea, mitä pihalla tapahtui. Kunnes hänen silmiinsä osui hiiri. Hän hyökkäsi sen hiiren kimppuun. Kissa ei osannut aavistaa, että häntä vastassa oli kokonainen hiiriarmeija. Hän pelästyi ja perääntyi. Hän ei ollut edes osannut aavistaa, miten paljon hiiriä hänen reviiirillään oli. Siinä olisi monen vuoden työ, mutta hän ei jaksaisi aloittaa vielä tänään. Ja hän jatkoi uniaan häränlihasta hyytelössä.

Aaro 11v. ja Iida 16v.

Keskiyön aikaan kalmiston kohdalla myrskytuuli repäisi pilvenlongan syrjään ja kuu kurkisti alas. Mitä se näkikään? (Niityllä oli valkoinen hevonen) Susi vaani valkoista hevosta niityllä. Hevonen potkaisi suoraan hevosen Markus Kettererin maaliin.

Ritva 74v.

Kaunis keväinen Espoo

Jäätä, lunta, paljon ihmisiä, auringonpaiste panee hyrisemään. Satuja, sadunkerrontaa, tuulen tuiverrus se saa mielen tyvisemään. Tästähän voisi lähteä vaikka jälle, oho, mihin nää ajatukset oikein vie. Ihanaa kun saa kerrankin olla sekava.

Marika 30v. ja Ulla 52v.

Virkkuukoukku

Virkkuukoukun lykkäsin tonne sain sen auki, kyseessä oli telefoni. Langaton sellainen, kylläkin virkkuukoukku on hyvä keksintö sillä voi tehdä muutakin. Ihan kuin ongenkoukku. Päässä olisi vaikka keväällä pilkkittään.

Iida 16v. Aaro 11v. Seppo 65v. ja Ulla 65v.

Laituri

Laiturille paistaa aurinko. Kaisloja ei muuta

Elli 3v.

Olipa kerran lintu, joka asui kuudessa. Se söi koko ajan, mutta yksi kerta toinen lintu tuli kuuseen. Ne lensivät pois kuusesta. Ne lensivät maalle. Ja siellä ne eli ja niillä oli kivaa. Kun tuli ilta, ne lensi kotiin.

Emma 5v. ja Hanna 3v.

Olipa kerran Samuel niminen poika. Se asui suuressa mökissä. Sen kanssa asui myös mummi ja ukki. Ja ne lähti siellä kävelylenkille. Sen jälkeen ne meni syömään lämmintä nakkikeittoa mökkiin. Sitten ne menivät ulos. Sen jälkeen kun ne olivat ulkona ne menivät yöunille. Sitten yön jälkeen tuli aamu ne menivät syömään lämmintä makaronia. Sitten ne menivät ulos laskemaan pulkkamäkeä ja ne laskivat ainakin viisi kertaa sitä pulkkamäkeä. Sitten ne menivät mökkiinsä. Sitten ne söivät taas sitä lämmintä makaronia. Ja siihen loppui.

Siiri 6v.

Maanantaina Liisa Lötkönen päätti pakata kaikki tavaransa. Matkalaukusta tuli painava ja Liisa liimasi siihen tarran. Liisa laittoi takin päälleen, otti laukun ja löi oven kiinni. Avainta Liisa ei ottanut mukaan ja kissa oli naapurissa. Liisa taputti ovea ja sanoi: "Hei, hei!" Jossain kaukana haukkui koira.

Sanna ja Päivi

Siel asuu muumipappa, niiskuneiti, muumimamma, muumipeikko, pikkumyy! Muumimamma on tekemässä ruokaa, muumipappa tekee runoja. Päivä paistaa. Niiskuneiti lukee rakkauskirjaa ja pikkumyy lukee äidinkirjaa. Ja muumipeikko oli jo odottamassa ruokaa. Ja muumimamma huutaa: "Ruokapöytään!"

Syömisen jälkeen lapset menevät ulos. Leikkimisen jälkeen ne menevät levolle. Niiskuneiti ottaa jalastaan jalkakorun pois. Muumimamma sulkee ikkunan.

Erica 5v.

Mukulana kato ku leikittiin, me saatiin vain polkupyöränvanne ilman rengasta (kumia) ja keppi käteen. Sillä mentiin lujaa eteenpäin, lujaa!

Isä teki veljelle ja mulle tynnyrinlaudoista sukset... Tai sellaiset lasketteluvälineet, eihä ne ollu ku 1m pitkät.

Se oli sen verran ankeeta aikaa se sota-aika. Isä oli työvelvollinen se oli sen verran iäkäs jo.

Sitten ku sota alko marraskuussa 1939 opettaja ajo meijet kotiin mä kävin pukinmäen koulussa. Sillo ei pudonnu siik pommia. pommikoneet lensi todella alhaalla.

...kun kaiken nyt muistais...

1936 rakennettiin uutta Herttoniemenrataa, siellä se on vielä tien alla. Mä olin vähän niinku sivukaupunkilainen - paljasjalkainen helsinkiläinen olen.

Me oltiin aina metsässä siel oli kova savikenttä jossa me urheilii lapsina. Korkeushyppy, pituushyppy. Oulunkylä kenttä siellä sain 2 piirimestaruutta 60m työnsin kuulaa. Ministeri Olavikin on kuollu aikoja sitten.

Omenavarkaissa käytiin se kuulu asiaan vaikka omiakin oli 200 marjapensasta Herttoniemen sillan lähellä asuttiin 1931–1952. Lapatossufilmit filmattiin siellä. 5 pientä mökkiä oli Vantaa rannalla niissä asuttiin Oulunkylän siirtolapuutarha rakennettiin.

Mä olin aina Pikkukoskella sota-aikana kun ei oltu koulussa siellä filmattiin Leif Fagen ja Munkkiniemen kreivi - varsinainen leikkipaikka.

Tanssitaloa rakennettiin - minäkin "Oulunkylän tähti". Tapsa Rautavaarakin oli siel harjoittelemassa (ei laulanu). Se oli harjoituspaikka kun kaikenlaista urheilua harrastettiin. Ne poltti sen talon tahallaan.

1945 menin töihin, koulu jäi kesken ku opettaja oli "juntti". Samana vuonna kävin rippikoulun. Nyt olen vähä aikaa ollu eläkkeellä.

1936 oli suurimmat tulvat Vantaanjoella. Me jouduttiin menee veneen kanssa kauppaan, yli peltojen soudettiin 1km.

Nyt oli Åkekin...

Åke oli mun armeijakaveri Santahaminassa ½v. Mennään aurinkoon ja meitä elämää katsomme.

Erkki 80v.

Toi on mökki ja tuolla alapuolella on se joka sinne on mennyt.

Emilia 4v.

Lontoossa dinosauriumuseossa näin hirmuisen.

Pekka 3v.